

tài quân phiồ t giồ n đồ n.

Mồ t nhà đồ c tài dù tàn đồ c đồ n đầu, ranh ma đồ n đầu, thì cũng chồ là mồ t kim tồ thắp trên sa mồ c, tĩnh liồ ng và không tiồ n hóa; nên trồ c sau cũng sồ đồ liồ sồ hồ chồ t ngồ i. Nhồ ng mồ t đồ ng chuyên quyồ n thì luôn luôn biồ n đồ ng, thay đồ i và liồ n lên không ngồ ng; biồ t bù đồ p khiồ m khuyồ t, che đồ u yồ u đầ m, phồ trồ ng sồ c mồ nhồ mồ t cách vô cùng linh đồ ng... và đồ c biồ t có đồ tài liồ c và nhân liồ c đồ lan tồ a chân rồ t đồ n mồ i ngồ ngách cồ a xã hồ i, kiồ m soát cồ đồ dày liồ n linh hồ n cồ a nhân dân.

Bác Hồ (hay có thồ là bác Lê Nin) đã đồ y: ngồ i cách mồ ng phồ i không ngồ ng hồ c hồ i, hồ c tồ nhân dân và hồ c tồ kồ đồ ch; phồ i không ngồ ng tiồ n hóa vồ mồ t tồ duy liồ n thồ đồ n đồ sồ ng sót mà vồ n lên trong bồ t cồ hoàn cồ nhồ nào; phồ i luôn uyồ n chuyồ n và linh đồ ng đồ sồ n sàng thay máu đồ i màu khi cồ n thiồ t, thồ m chí sồ n sàng đào thồ i cồ nhồ ng đồ ng chí quá tham lam và ngu đồ t có hồ i đồ n liồ ích chung cồ a đồ ng. Đồ i vồ i đồ ch thồ thì phồ i thiên biồ n vồ n hóa, ranh ma tàn đồ c đồ cồ ... và đồ c biồ t phồ i biồ t dùng hình nồ m kồ t hồ p vồ i thồ đồ n đồ u bò tốt kiồ u Tây Ban Nha đồ thu hút ám khí và sồ ng bò cồ a đồ i thồ .

Trong lúc đồ i thồ tiêu hao liồ c liồ ng vì đánh vào nhồ ng hình nồ m rồ m, hồ c phung phí thồ i gian và sồ c liồ c vào nhồ ng mồ c tiêu viồ n vồ ng, thì chúng ta liồ nhồ lũng quan sát, phân tích thồ u đầo đồ ch tình, ra đòn bồ t ngồ và hồ p lý đồ đồ ch chồ t không kồ p ngắp.

Đồ c biồ t chúng ta ngồ m khuyồ n khích nhồ ng hành đồ ng tồ sát theo kiồ u “không thành công cũng thành nhân”, tồ t nhiên là phồ nhân. Chúng ta cũng phồ i biồ t liồ ng nghe nhồ ng phê phán cồ a đồ ch thồ mà thay đồ i cho thích hồ p. Kồ đồ i đồ ch luôn có nhồ ng bài hồ c quý giá mà chồ có nhồ ng ngồ i biồ n lĩnh và khôn ngoan mồ i nhìn ra.

Nồ u kồ đồ ch lắng mồ n viồ n vồ ng vồ i nhồ ng khồ u hiồ u trồ u tồ ng nhồ “dân chồ”, “nhân quyồ n”, “tồ do” ... thì chúng ta phồ i thồ c tồ vồ i nhồ ng tiêu chí cồ thồ nhồ “ồ n đồ nhồ xã hồ i”, “tắng trồ ng kinh tồ”, “xóa đói giồ m nghèo”...

Nồ u kồ đồ ch hô hào nhồ ng đầu u khó hiồ u du nhồ p tồ phồ ng Tây nhồ “đa nguyên”, “đa đồ ng”, “pháp trồ”, “khai phồ ng”... thì chúng ta phồ i tích cồ c cồ vũ mô hình Nhân Trồ cồ a đồ ng Minh Quân, nhồ ng đầ Minh Quân phồ i đồ c hiồ u là đồ ng cồ ng sồ n, cũng nhồ đồ cao nhồ ng “giá trồ Á châu” mồ t cách khéo léo.

Phát Huy dân chồ cồ sồ tồ p trung. Chúng ta cũng phồ i phát huy “dân chồ cồ sồ”, “dân chồ tồ p trung”, “dân chồ trong đồ ng”... đồ làm sao cho dân thồ y đồ ng không phồ i là cái gì đó cao xa vồ i vồ i, mà đồ ng cũng là dân, đầ ngay trong dân, tồ dân mà ra, đã và đang đồ ng hành cùng vồ i dân.

Phồ i cho dân thồ y là nồ u đồ ng có xe hồ i thì dân cũng có hỏn đầ – chồ không phồ i đi bồ ; nồ u đồ ng có đồ la thì dân cũng có tiồ n in hình Bác đồ tiêu xài – chồ không quá túng thiồ u; nồ u đồ ng có cao liồ ng mồ vồ thì dân cũng có gồ o ắn – không chồ t đồ i mà còn đồ thồ a đồ đầ m xuồ t khồ u.

Đồ c biồ t là phồ i tích cồ c tuyên truyồ n và giồ i thích đồ ngồ i dân hiồ u đồ c ý nghĩa cồ a “dân chồ” theo cách có liồ i cho chúng ta: “dân chồ” nghĩa là đồ ng luôn liồ ng nghe dân, phồ n ánh ý nguyồ n cồ a dân (phồ n nào thôi) qua nhồ ng chính sách vĩ mô và vi mô, thồ a mẫn niồ m tồ ái cồ a dân vì đồ c đồ y đồ đồ ng, cũng nhồ kích thích lòng tồ hào dân tồ c cồ a dân đồ hồ ng nó vào nhồ ng kồ thù mồ hồ đồ u mồ tồ bên ngoài.

Đồ i thồ cồ a chúng ta thồ ng lẫng mồ n và nhiồ u nhiồ t tình nhồ ng ít chồ u hồ c hồ i, hoồ c nồ u có hồ c thì chồ qua quýt đồ đồ thuồ c lòng nhồ ng khồ u hiồ u trồ u tồ ng nhồ “nhân quyồ n”, “dân chồ”... rồ i nhai đi nhai liồ i làm dân chúng phát nhòm. Nói chung, đồ i thồ cồ a chúng ta thồ ng chồ biồ t đồ n mồ t sồ cuồ n cồ m nang vồ dân chồ có ngôn tồ rồ t kêu, rồ t đồ p, nhồ ng nghèo nàn vồ phồ ng pháp thồ c tồ, liồ n liồ n giồ a cồ u cánh và phồ ng tiồ n.

Ngồ c liồ i, chúng ta cồ n phồ i tích cồ c nghiên cồ u sâu sồ c nhồ ng trồ c tác cồ a các hồ c giồ phồ ng Tây vồ khoa hồ c chính trồ và kinh tồ hồ c. Chúng ta phồ i nhồ n thồ c đồ c đã có rồ t nhiồ u nhồ ng nghiên cồ u khoa hồ c vồ mồ i quan hồ biồ n chồ ng giồ a “thồ chồ chính trồ” và “phát triồ n kinh tồ”.

Hai phồ m trồ “dân chồ” và “phát triồ n” có quan hồ hồ t sồ c phồ c tồ p, phi tuyồ n, chồ không phồ i là quan hồ nhân – quồ. Nghiên cồ u kồ vồ vồ n đồ này sồ rồ t có liồ i cho chúng ta trong viồ c chồ đồ ng phát triồ n kinh tồ mà không cồ n phồ i “dân chồ hóa”.

Chúng ta cũng phồ i nhìn nhồ n mồ t thồ c tồ là: phát triồ n kinh tồ làm phát sinh mồ t sồ yồ u tồ hiồ m nguy cho chồ đồ. Tuy nhiên, đồ u này còn tùy thuồ c vào hoàn cồ nh cồ thồ, tùy thuồ c vào khồ năng “tháo ngòi nồ” cồ a chúng ta, cũng nhồ khồ năng khai thác nhồ ng yồ u tồ hiồ m nguy này cồ a đồ i liồ p dân chồ.

Chồ ng hồ n, hồ c giồ Daron Acemoglu cồ a đồ i hồ c MIT danh tiồ ng đã có nhiồ u phân tích vồ “nguồ n gồ c kinh tồ cồ a các chồ đồ đồ c tài và dân chồ”. Trong đó ông đã chồ ra rồ ng phát triồ n kinh tồ kèm theo viồ c phân bồ cồ a cồ i vồ t chồ t mồ t cách tồ ng đồ i công bồ ng, đồ ng thồ i vồ i viồ c nồ i liồ ng mồ t cách chồ ng mồ c nhồ ng tồ do dân sồ, thì bồ t mẫn cồ a xã hồ i sồ không quá cao, do đó hoàn toàn có thồ duy trì chồ đồ đồ c tài mà vồ n thúc đồ y kinh tồ phát triồ n. Đó là trồ ng hồ p cồ a Singapore, đồ n hình cồ a mồ t nhà nồ c đồ c tài sáng suồ t.

Mồ t ví đồ nồ a là nhồ ng nghiên cồ u cồ a Bruce Bueno de Mesquita, đã chồ ra cho chúng ta nhồ ng kinh nghiồ m quý báu trong viồ c đàn áp cái giồ i là “coordination goods”, tồ c là nhồ ng yồ u tồ vồ n không ồ nh hồ ng đồ n tăng trồ ng kinh tồ, nhồ ng nồ u đồ c vồ n đồ ng bồ i đồ i liồ p dân chồ thì liồ i trồ thành nhồ ng vũ khí đáng sồ. Đó là nghồ thuồ t “đàn áp có chồ n liồ c” mà tôi đã có đồ p phân tích.

Giồ i trồ và sinh viên hồ c sinh: Mồ t kồ t quồ bồ t ngồ mà theo tôi cũng là mồ t kinh ghiồ m quý trên mồ t trồ n tuyên truyồ n nhồ i sồ; viồ c chúng ta bồ t ép sinh viên phồ i hồ c tồ p chồ nghĩa Marx Lenin và tồ tồ ng Hồ Chí Minh đã đem liồ i nhồ ng kồ t quồ ngoài mong uồ c.

Thanh công cồ a chúng ta không phồ i đã đồ t đồ c mồ c đích ban đồ u là làm cho thồ hồ trồ tôn thồ thồ chồ nghĩa mà ngay cồ chúng ta cũng không tin. Ngồ c liồ i, thanh công cồ a chúng ta là đã làm cho thồ hồ trồ chán ngán đồ n tồ n cồ khi phồ i hồ c mãi mồ t thồ ý thồ c hồ liồ i thồ i, bồ nhồ i

nhét đ n ph n c m nh ng t t ng cũ k . Nh v y chúng ta đã đào t o ra m t th h tr th v c m v i t t c các lo i t t ng và ý th c h , chai s n v i lý t t ng và hoài bão mà thanh niên th t ng có, tr nên th c đ ng và ích k h n bao gi h t.

Th h tr hôm nay, ngoài cái đ c tính th c đ ng và tinh th n ch p gi t, cũng nh ni m khao khát ti n b c, công danh, ám nh b i ch nghĩa h ng th , thì ch còn le lói “tinh th n dân t c” v n còn sót l i trong máu huy t c a m i ng i Vi t.

Đây là con dao hai i , là con giao long đang n m yên, mà chúng ta c n ph i bi t lèo lái m t cách khôn ngoan đ không x y ra m t ti u Thiên An Môn Ba Đình. Đ i ch đ chuyên ch nào cũng v y, sinh viên và trí th c tr luôn luôn là nh ng k nguy hi m nh t, là ngòi n c a qu bom, là kíp mìn h n gi , là h t nhân c a các phong trào đ u tranh. Các cu c cách m ng nh m t đ ch đ đ c tài bao gi cũng do sinh viên và trí th c đ n đ u; công nhân, nông dân, và các t ng l p lao đ ng khác ch là s c m nh c b p. Ch có trí th c và sinh viên m i đ lý lu n đ huy đ ng đ c đ ng đ o qu n chúng, m i có lý t t ng đ đ n thân, và m i có kh năng t ch c và ph i h p.

Tri t tiêu đ c nh ng phong trào sinh viên, cô l p đ c nh ng trí th c ph n kháng, chính là đánh vào đ u não ch huy c a đ ch. Nh ng th còn l i nh “dân oan bi u tình”, “công nhân đình công”... ch là c b p c a m t c th đã b li t não.

Nh trên đã nói, chúng ta đã thành công trong vi c làm cho sinh viên tr nên lãnh c m v các lo i ý th c h , th v i nh ng t t ng t do khai phóng t ph ng Tây. Chúng ta ch còn ph i đ i phó v i tinh th n dân t c c a sinh viên đang có nguy c th c đ y, m c đích là đ nó ng yên, n u không ph i lèo lái nó theo h ng có l i cho chúng ta.

Trí th c

* Đ i v i t ng l p trí th c, nh ng bi n pháp “v a tr n áp v a vu t ve” t x a đ n nay đã đ m l i k t qu kh quan. Chúng ta đã duy trì đ c m t t ng l p trí th c hèn nhát, háo danh, và n u không quá ngu đ t thi n c n thì cũng ch đ c trang b b i nh ng ki n th c ch p vá, h l n, l i th i.

* Nói chung, đa s trí th c c a chúng ta đ u hèn, đ u bi t ph c tùng theo đ ng tinh th n “phò chính th ng” c a sĩ phu x a nay. Ph n l n nh ng k đ c coi là trí th c cũng mang nh ng cái m c c m c a vi c h c không đ n n i đ n ch n, ít có kh năng sáng t o, và so v i trí th c ph ng Tây v c tri th c l n d ng khí đ u cách xa m t tr i m t v c.

Lưu trữ theo chủ đề tài liệu tuy nhiên

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Bảy, 18 Tháng 10 Năm 2008 07:22

---

* Trí tuệ của chúng ta vẫn mãi mãi gắn thân phận họ c trò, kiếp u sĩ họ n m c c đ c phò minh ch , hanh thông trên đ ng họ n l , ch không bao giờ v n lên thành nh ng nhà t t ng l i c.

* T m m c nh h ng c a trí tuệ đ n xã h i không đáng k , không dành đ c s kính trọng t các t ng l p nhân dân, th m chí còn b ng i đ i khinh b b i s vô liêm s và thói quen ném rác vào m t nhau.

* Ch có m t s ít trí tuệ v t qua đ c cái v c hèn nhất, nh ng th ng là quá đầ tr nên kiêu ng o t mẫn, coi mình nh núi cao sông sâu, là ng tâm th i đ i. Nh ng ng i này qu th t có dũng khí, nh ng cũng không đáng s l m b i đa ph n đ u có tâm mà không có tài, có đ m l c mà ít ki n th c.

* Đa ph n trong s này cũng ch đ n khi v h u m i thu gom đ c dũng khí mà ra m t đ i đ u v i chúng ta, do đó s c cũng đã tàn, l c cũng đã ki t. M t s ít tr trung h n, nhi t huy t còn ph ng c ng, thì l i ch a có kinh nghiệm tr ng đ i, ch a đ c trang b lý lu n chu đáo, ch a có ki n th c v dân ch sâu r ng. V i nh ng k này chúng ta đàn áp không n ng tay, b tù t 3 đ n 7 năm. Đó là ph ng cách gi t gà t trong tr ng.

Th t ng xem m t tài năng tr ph i thui ch t nh ng năm tháng đ p nh t c a cu c đ i trong lao tù, cách ly v i môi tr ng h c n, g m nh m n i cô đ n thay cho vi c h c hành nghiên c u, thì sao có th phát tri n h t kh năng? Khi ra tù thì cũng đã quá tu i trung niên, m t m i, chán ch ng. N u v n còn dũng khí thì cũng đã t t h u v ki n th c, b trì néo b i gánh nh ng gia đình, còn làm gì đ c n a?

V i nh ng phân tích nh trên tôi cho r ng ch đ c a chúng ta v n còn b n v ng ít nh t thêm hai m i năm n a. Nh ng th i th đ i thay. Chúng ta không th kiêu ng o mà tin r ng s tr ng t n vĩnh vi n.

Chúng ta luôn h c h i và thay đ i đ s ng còn và v n lên, nh ng cũng nên bi t r ng đ i th c a chúng ta có l cũng không quá ngu ng c. N u k đ ch cũng nhìn ra đ c m nh, y u c a chúng ta, cũng bi t t đ i thay đ thích nghi, cũng bi t h c cách đ u tranh có ph ng pháp, có t ch c, có chi n l c... thì chuy n gì s x y ra sau hai m i năm n a th t khó mà bi t đ c.

Đó là m t cu c đua đ ng tr ng mà k nào dai s c h n, b n chí h n, khôn ngoan h n, thì s đ n đích tr c.

Chúc các đ ng chí chân c ng đá m m và luôn nh l i d y c a H Ch T ch: “khó khăn nào cũng v t qua, k thù nào cũng đánh th ng”.